

Arrest

nr. 222 257 van 4 juni 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VAN ELSLANDE
Hertjen 152/1
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de Stad AALST, vertegenwoordigd door de Burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 8 januari 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de Burgemeester van de Stad Aalst van 14 november 2018, tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 11 januari 2019 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VAN DE SIJPE, die loco advocaat K. VAN ELSLANDE verschijnt voor de verzoekende partij, en van mevrouw C. VAN MOLLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker biedt zich op 5 juni 2018 aan bij de dienst Vreemdelingenzaken van de Stad Aalst om een procedure op te starten om zijn staat als langdurig ingezetene in een andere lidstaat om te zetten naar een Belgische verblijfsvergunning.

Op van 1 november 2018 wordt verzoeker per brief uitgenodigd om voor 13 november 2018 volgende documenten voor te leggen: arbeidskaart B en een uittreksel uit het strafregister van Italië. Gelet op het uitblijven van het afleveren van de gevraagde documenten wordt op 14 november 2018 de bijlage 44 genomen, zijnde de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 61/7, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 110quinquies, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen,

wordt de aanvraag voor een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden door

Naam V. (...)

Voorna(a)m(en) H. (...)

Nationaliteit: Albanië

Geboortedatum: 11/05/1984

Geboorteplaats: Durres

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te : (...)

om de volgende reden geweigerd :

X Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van de machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van begunstigde van de status van EG-langdurig ingezetene in een andere lidstaat van de Europese Unie.

Betrokkene heeft volgende documenten niet voorgelegd, namelijk: een arbeidskaart B en een recent uittreksel strafregister van Italië.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, 2°, van de wet van 15 december 1980 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied van het Rijk binnen 30 dagen te verlaten.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan:

“Schending van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet van 18/12/1980. Schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Schending van de materiële motiveringsplicht. Schending van het proportionaliteitsbeginsel.

Eerste onderdeel,

Artikel 74/13 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bij het nemen van een beslissing tot verwijdering, de minister of zijn gemachtigde rekening houdt met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land. Er is geen vermelding van artikel 74/13 Vreemdelingenwet in het bevel. Het niet vermelden op zich van dit artikel in het bevel is onvoldoende om te stellen dat er geen rekening mee is gehouden.

Tweede onderdeel,

Schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Schending van de materiële motiveringsplicht. Verzoeker heeft een verblijfskaart van onbepaalde duur in Italië dewelke hem werd afgeleverd op 12/11/2013. Verzoeker heeft ook een Italiaanse identiteitskaart zoals hierboven reeds gemeld. Verzoeker was tewerkgesteld bij BVBA A. B. (...) te Gent sinds april 2018 in de bouw, hoewel er verkeerdelijk schoonmaker op zijn arbeidscontract stond gemeld. Sinds 8/08/2018 is verzoeker tewerkgesteld via Q. (...) SRL in de bouw. Sinds

20/11/2018 is verzoeker gedetacheerd naar de firma van de heer T. A. (...) (A. P. (...) BVBA), waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te (...), met ondernemingsnummer (...). Verzoeker is eveneens in het bezit van een document Limosa model A1 (stuk 9). Voordien heeft verzoeker ook steeds in de bouw gewerkt. Verzoeker is vrijgesteld van het afleveren van een arbeidskaart. Verzoeker baseert zich hiervoor op Artikel 2 van het KB van 9 juni 1999. Dit artikel somt de categorieën op van buitenlandse onderdanen die vrijgesteld zijn van de verplichting tot het verkrijgen van een arbeidskaart. Verzoeker valt onder onderdeel 35 dat het volgende stelt: "de buitenlandse onderdanen die het statuut van langdurig ingezetene onderdanen in een andere lidstaat van de Europese Unie hebben verkregen krachtens wetgeving of reglementering ter omzetting van richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetene onderdanen van derde landen, en die gedurende een ononderbroken periode van twaalf maanden arbeid hebben verricht conform artikel 9, eerste lid, 2°, van dit besluit. Voor de toepassing van het voorgaande lid worden met arbeidsperioden gelijkgesteld de perioden van algehele arbeidsongeschiktheid ten gevolge van een beroepsziekte, een arbeidsongeval of een ongeval op de weg naar en van het werk, die zich voordeden op een moment dat betrokkene op regelmatige wijze door een in België gevestigde werkgever werd tewerkgesteld". Verzoeker is onderdaan van Albanië, dus een buitenlandse onderdaan. Albanië is geen lid van de Europese Unie. Albanië is een derde land. Verzoeker is tewerkgesteld via een Italiaanse Vennootschap. Italië maakt deel uit van de Europese Unie. Verzoeker heeft het statuut van langdurig ingezetene in Italië. De Italiaanse vennootschap heeft verzoeker gedetacheerd om te werken in België bij de heer T. A. (...). Verzoeker heeft steeds gewerkt in een knelpuntberoep, namelijk de bouwsector. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft ten onrechte geen rekening gehouden met de aangeleverde documenten en met het feit dat verzoeker geen arbeidskaart nodig heeft aangezien hij hiervoor is vrijgesteld. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft in haar motivering ten onrechte dus aangegeven de arbeidskaart en het strafregister van verzoeker niet te hebben ontvangen. Een arbeidskaart was niet nodig en het strafregister werd opgestuurd. Algemeen. Bovendien heeft verzoeker zich reeds voldoende geïntegreerd in België. Verzoeker werkt in België en spreekt de Nederlandse taal.

Derde onderdeel

Ten derde beroept verzoeker zich op de schending van het proportionaliteitsbeginsel. Verzoeker heeft alle gevraagde documenten overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken. De beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten is buitenproportioneel indien alleen het strafregister niet zou zijn ontvangen."

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. De beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten steunt op de vaststelling, enerzijds, dat verzoeker de gevraagde arbeidskaart B en een recent uittreksel strafregister van Italië niet heeft neergelegd en, anderzijds, dat hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd (artikel 7, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet).

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en verzoeker bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoeker ontwikkelt geen middel tegen de vaststelling dat hij een “recent uittreksel strafregister van Italië” niet heeft neergelegd. In de feitelijke uiteenzetting van het verzoekschrift komt verzoeker niet verder dan: *“Het strafregister werd door zijn echtgenote vanuit Italië opgestuurd naar de Dienst Vreemdelingenzaken te Aalst.”* Deze bewering wordt niet aangetoond met een begin van bewijs, zodat dit motief blijft staan.

Dit determinerende motief kan op zich de bestreden beslissing dragen. Derhalve moet niet worden ingegaan op het middelonderdeel dat betrekking heeft op de motivering betreffende de problematiek van de arbeidskaart B. Indien de bestreden beslissing op verschillende motieven steunt die elk op zich de beslissing kunnen verantwoorden, moeten alle motieven onwettig zijn om een vernietiging bij gebrek aan deugdelijke motivering te verantwoorden. Het ontbreken van gegronde grieven tegen een determinerend weigeringsmotief leidt tot de noodzakelijke vaststelling dat de bestreden weigeringsbeslissing onaangetast haar geldigheid bewaart. Iedere verdere kritiek op de bestreden beslissing is dan ook in principe te beschouwen als kritiek op een overtollig motief. De verzoekende partij heeft er geen belang bij omdat de eventuele onwettigheid van een overtollig motief niet tot de vernietiging kan leiden.

Verzoeker betwist het motief niet dat hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd (artikel 7, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet). Tegen de bevelscomponent van de bestreden beslissing brengt verzoeker niet meer in dan de kritiek dat artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet niet is vermeld in het bevel en er dus geen rekening is gehouden met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van verzoeker. Verzoeker laat na uiteen te zetten met welke elementen met betrekking tot het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand geen rekening is gehouden.

Een schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juni tweeduizend negentien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC